

Или:

Шум се вдига, шум до бога,
шум и кръсък, шум и бяс,
Цяла София в тревога —
ето кризата у нас.

Шефове дебели, мазини
край палата се въртят,
с новини разнообразни
вестникарите крещат.

Разни планове се сплитат
зарад нов за нас ярем
хатове там се ритат,
ний „магаретата“ мрем.

Тези критико-изобличителни стихове предшествуват хумористичната лирика на Смирненски, насочена срещу буржоазните котерии и техните водачи. В хумористичния печат, където Смирненски направи първите си стъпки, специално във вестник „Българан“, сътрудничи и друг виден майстор на българското художествено слово, изобличител на буржоазната държава и на капитализма — Елин Пелин. С образите на селяни и интелигенти, народни учители и т. н., дадени в комично-хумористично осветление, Елин Пелин изразява огорченията и идеалите на средата, от която изхожда — народната селска маса. Минал през различни хумористични вестници — „Шило“, „Българан“ и други, Елин Пелин осмива буржоазната власт, изобличава социалното неравенство, използвайки богат материал от бита. Във фейлетони като „Столични нрави“, „Чичо Тано у шантана“, „Сантиментална разходка из Търговска улица“ Елин Пелин показва живи наблюдения върху нашия столичен живот, наситени с ирония, с протест.

По Търговска улица се разхождат два ярко противопоставени свята: „дебели“, „угоени“, „депутатски шкембета“ и „чиновници и чиновичета“, „хамали“, „просяци“, „циганчета“, „вестникарчета“. Фейлетонът завършва с повика, напомнящ твърде много с края си Ботевия феърлетон „Политическа зима“: — „Ха ставайте, господа, стига сте спали! Ставайте, нощта дойде!“

Творчеството на Смирненски не може да се откъсне от цялата тая атмосфера на класова борба, която намираме в произведенията и на Дебелянов, и на Елин Пелин, и на цялата оная среда изобщо, която сътрудничеса на хумористичния печат, пригаждаше се към официалните изисквания, но насищаше творчеството си със социален протест, с жизнена правда. Сам Смирненски, неоформен още идейно като певец на революционния пролетариат, следваше този път на критика и изобличение. Каквито и да са художествените индивидуални различия между тези писатели, тях ги обединява една обща основа — народът и правдиво реалистичният характер на творчеството им. Много преди появата на Хр. Смирненски като писател — социалистически реалист Елин Пелин писа в списание „Селска разговорка“: